

[Ministeren for offentlige arbejder.]

De efter krigen indledte forhandlinger under Economic Commission for Europe — ECE — i Genève om videregående afgiftsfrihed har ikke hidtil ført til noget resultat, og de væsentligt på dansk initiativ med de nordiske og andre lande indledte forhandlinger om udvidelse af afgiftsfriheden er heller ikke tilendebragt.

Det er min opfattelse, at den omtalte dobbeltbeskatning ikke er uden betydning for de danske eksportvognmænd, der udsættes for en stedse skarpere konkurrence fra udenlandske vognmænds side. Der er efter krigen investeret ret betydelige kapitaler i en udvidelse og modernisering af det danske eksportvognmateriel, og hvis vanskelighederne for eksportkørslen bliver for store, er der fare for, at disse værdier for en ikke ringe dels vedkommende går tabt, fordi mange af eksportvognene er for tunge til at kunne anvendes til indenlandsk kørsel.

Den vægtafgift, der svares af erhvervs-motorkøretøjer, kan for den enkelte vognmand andrage meget betydelige beløb, for diesellastvogne med påhængsvogne af de største typer indtil 8 000 kr. pr. år. En tilbagebetaling af afgiften efter de foreslåede retningslinier skønnes højst at ville medføre en mindreindtægt for staten på 500 000 kr. årlig, idet der regnes med ca. 330 eksportvognog med en gennemsnitlig egenvægt på 8 500 kg samt med, at vognene er i udlandet ca. 100 dage årlig.

Den foreslåede bestemmelse om, at tilbagebetaling højst kan omfatte halvdelen af den erlagte vægtafgift, skyldes bl. a. ønsket om at modvirke misbrug. For at holde administrationen indenfor rimelige rammer, foreslås endvidere, at tilbagebetaling kun kan finde sted, såfremt det pågældende motorkøretøj har været udenfor landets grænser i mindst 14 dage af et finansår.

Når ophold udenfor landets grænser ikke medregnes, såfremt udkørsel og hjemkørsel finder sted på samme dato, skyldes det dels ønsket om at indskrænke kontrollen mest muligt, dels den betragtning, at sådanne køretøjer normalt må antages at udføre en så stor del af deres kørsel indenfor landets grænser, at der ikke vil være tilstrækkelig anledning til at indrømme dem afgiftsnedsettelse.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Jeg giver dernæst ordet til den højttærede minister for handel, industri

og søfart, for at han kan fremsætte de i dag anmeldte lovforslag.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om udlån til visse industrivirksomheder.*

Ved det foreliggende lovforslag stilles et beløb af 30 mill. kr. af de midler, der i henhold til det af finansministeren fremsatte lovforslag foreslås overført til en særkonto i Danmarks Nationalbank, til rådighed for udlån til finansiering af produktionsfremmende investeringer indenfor industrien.

Ved udlånsvirksomheden vil der efter forslaget i særlig grad være at tage hensyn til, om en forøgelse af den lånsøgende industrivirksomheds produktionskapacitet vil kunne udnyttes i forsvarrets tjeneste; der tænkes herved på forsvarsberedskabet i samtlige de Atlantpagtunionen tilsluttede lande.

Af det beløb på 47 mill. kr., der blev stillet til rådighed for udlån til industri- og håndværksvirksomheder ved lov nr. 237 af 27. maj 1950, er der efter den senest foreliggende opgørelse disponeret over ca. 27,5 mill. kr. til udlån til 75 virksomheder og over 7 mill. kr. til udlån til ca. 600 håndværksvirksomheder.

Det herefter resterende beløb på ca. 12,5 mill. kr. er der stærkt behov for til dækning af de andragender, der foreligger eller vides at ville indkomme.

Endvidere åbnes der ved forslaget adgang til, hvor ganske særlige omstændigheder taler derfor, at yde lån til rationaliseringsvirksomheder, idet jeg har anset det for betydningsfuldt, at der tilsikres industriens rationaliseringsbestrebelse den bedste sagkyndige bistand.

Lovforslaget bygger iøvrigt på de samme principper som loven af 27. maj 1950. Rente-foden for lånene foreslås dog fastsat til 5 pct. og løbetiden til indtil 20 år. Rente-foden for de hidtil ydede lån har været 3½ og 4 pct. efter lånetens løbetid.

Idet jeg iøvrigt henviser til de bemærkninger, der er knyttet til forslaget, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om udlån til visse rederivirksomheder.*

I henhold til udlånsloven af 27. maj 1950 er der stillet et beløb på alt i alt 13 mill. kr. til rådighed for udlån til rederier til bygning eller ombygning af mindre fragtskibe. Dette beløb er der disponeret over, og der foreligger stadig et større antal andragender, som